

ТОРЖЕСТВО ПАМ'ЯТІ АБО ЗАМІСТЬ ПІСЛЯМОВИ

*Ми живемо у добу торжества пам'яті.
за останні двадцять, або двадцять п'ять років всі країни,
всі соціальні, етнічні та родинні групи пережили глибинні
зміни традиційного ставлення до минулого.... Світ
заповнила хвиля спогадів, міцно з'єднавши вірність минулому –
дійсному або уявленому – з почуттям приналежності,
з колективною та індивідуальною свідомістю,
пам'яттю та ідентичністю...*

П'єр Нора

Вісім десятиліть, що сплили від моменту завершення наймасштабнішої в історії війни, забравши із собою учасників та більшість свідків тих подій, залишилися у пам'яті нинішніх поколінь, як велика трагедія і болюча пам'яттєва рана про загиблих, втрачені цінності та можливості, політичні, соціальні та національні трансформації. Адже, будучи втягнутими сьогодні у нову, не менш криваву та руйнівну війну, українці, як ніколи гостро, усвідомлюють важливість історичної пам'яті, непорушність національної ідеї та ідентичності. Нині нам не просто зрозумілі та співзвучні настрої Другої світової війни: біль втрат та страхітливих руйнувань, гордість героїзмом воїнів та цивільних, згуртованість та патріотизм. Українці знов і знов повертаються до історії, національних героїв, які, немов, ожили набувши нового сенсу і символізму.

Звернення до історії Другої світової війни, її волинських сторінок є не просто даниною сумній ювілейній даті, – це обов'язок перед пам'яттю усіх тих, хто у різний спосіб боронив, відбудовував рідну землю, незламно стояв за національну ідею. Звісно, авторський колектив книги свідомий того, що далеко не усі аспекти лихоліття Другої світової війни нам вдалося охопити, багато осіб, фактів та подій залишилися поза сторінками представленої книги, але, повірте, не поза пам'яттю. А тому, переконана, це лише початок. Хто зна, можливо у короткому часі, на продовження піднятої тематики з'являться нові наукові розвідки, будуть доповнені уже існуючі напрацювання – бо тільки так, через торжество пам'яті нація як пташка фенікс постає з вогню війни щоби стати ще сильнішою. Вірність минулому, пам'ять про нього є тією незримою ниттю, яка тісно пов'язує нас із почуттям гордої приналежності до незламної і непереможної нації.

Насамкінець, як редактор, я щиро дякую кожному із авторів за Ваші матеріали, за злагоджену та конструктивну роботу, за цікаві ідеї та їх реалізацію. Ви стали найкращою командою із якою мені досі доводилося працювати. Окрема подяка від авторського колективу Видавничій групі «Гельветика», адже саме завдяки Вашій підтримці ця книга побачила світ.

Людмила Стрільчук